

ผมได้รับเชิญเป็นกรรมการวิพากษ์หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการจัดการโรงแรม ของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา ในวันที่ 19 มิถุนายน 2556

ผมได้รับเอกสารข้อมูลของหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโรงแรมหลักสูตรใหม่ พ.ศ.2557 เพื่อให้ศึกษาล่วงหน้า ผมได้พิจารณาเอกสารที่ส่งไปให้และมีข้อสงสัยหลายประการ หลังจากได้ฟังการสรุปถึงที่มาที่ไปและการจัดทำหลักสูตรใหม่นี้จากอาจารย์ และได้รับเอกสารเพิ่มเติม หลังจากนั้นได้เริ่มพิจารณาหลักสูตร โดยมีกรรมการร่วมพิจารณาหลายท่านด้วยกันทั้งกรรมการที่มาจากผู้บริหารโรงแรม และอาจารย์

หลักสูตรแบ่งออกเป็นหมวดวิชาต่างๆดังนี้

1.หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต ประกอบด้วย

1.1 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ 3 หน่วยกิต

1.2 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ 3 หน่วยกิต

1.3 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ 4 หน่วยกิต

1.4 กลุ่มภาษาศาสตร์ 18 หน่วยกิต

1.5 กลุ่มวิชาพลศึกษา 2 หน่วยกิต

## 2.หมวดวิชาเฉพาะ ไม่น้อยกว่า 103 หน่วยกิต

### 2.1 วิชาแกน 24 หน่วยกิต

### 2.2 กลุ่มวิชาเฉพาะบังคับ 64 หน่วยกิต

### 2.3 วิชาเฉพาะเลือก ไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต

## 3.หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต

4.การฝึกงาน ไม่น้อยกว่า 400 ชั่วโมง คณะอาจารย์ได้ขอให้กรรมการแสดงความเห็นในหมวดที่ 2 คือหมวดวิชาเฉพาะ โดยแยกพิจารณาเป็นรายวิชาดังนี้ วิชาแกน ได้แก่ วิชาเศรษฐศาสตร์สำหรับการจัดการธุรกิจ วิชาองค์การและการจัดการ สถิติธุรกิจ กฎหมายธุรกิจ หลักการตลาด การจัดการทางการเงิน หลักบัญชี หลักการผลิตและการดำเนินการ

วิชาที่กล่าวมาทั้งหมดเป็นวิชาบังคับจากคณะกรรมการอุดมศึกษา ทางคณะไม่สามารถกำหนดเนื้อหาวิชาและวิธีการสอนได้ ต้องใช้เหมือนกันทั้งหมด

ผมและกรรมการท่านอื่นๆที่มาจากภาคโรงแรมต่างเห็นพร้องต้องกันว่า

ทางมหาวิทยาลัยควรจะมีบทบาทในการกำหนดเนื้อหาและแนวการสอนเพื่อให้ตรงประเด็นกับความรู้ในสายงานที่จะไปทำโดยตรง

ไม่ใช่ไปใช้เนื้อหาจากงานอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับงานในสายวิชาชีพนั้นๆ อย่างไรก็ตามอาจารย์ได้ยืนยันว่าทำอะไรไม่ได้

วิชาเหล่านี้ต้องปล่อยให้ไปตามคณะกรรมการอุดมศึกษา

หลังจากการถกเถียงกันเป็นระยะเวลาพอสมควร จึงเข้ามามีพิจารณาวิชาต่างๆที่เป็นวิชาแกน และไปพิจารณาวิชาเฉพาะบังคับ ได้แก่ จิตวิทยาในธุรกิจโรงแรม อุตสาหกรรมบริการเบื้องต้น การพัฒนาบุคลิกภาพสำหรับการบริการโรงแรม พฤติกรรมลูกค้าในธุรกิจโรงแรม การจัดการโรงแรม การจัดการส่วนหน้า การจัดการแม่บ้าน การจัดการอาหารและเครื่องดื่ม บุคลากรสัมพันธ์ในธุรกิจโรงแรม การจัดการตลาดในธุรกิจโรงแรม ธุรกิจการจัดประชุม การจัดการสปา การดำเนินงานในธุรกิจโรงแรม การจัดการกลยุทธ์ในธุรกิจโรงแรม การจัดการคุณภาพบริการในธุรกิจโรงแรม การจัดการภาวะวิกฤตในธุรกิจโรงแรม จริยศาสตร์ในธุรกิจโรงแรม การเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรมเพื่อการจัดการธุรกิจโรงแรมในอาเซียน ภาษาอังกฤษการโรงแรม ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจโรงแรม ปัญหาพิเศษ สัมมนา

ผมและกรรมการที่เป็นผู้บริหารโรงแรม ต่างเห็นตรงกันว่า

หลักสูตรดังกล่าวไม่ได้มองว่านักศึกษาที่จะมาเรียนเมื่อออกไปแล้วจะมีความรู้เพื่อไปทำงานในตำแหน่งที่เป็นไปได้ หรือแม้กระทั่งมีความรู้ในการทำธุรกิจจริง

คณะกรรมการได้ช่วยกันชี้ให้เห็นถึงเนื้อหาและวิธีการสอนเพื่อให้นักศึกษาได้รับความรู้ที่จะนำไปใช้ได้จริง ให้อาจารย์รับทราบ

แต่เนื่องจากเวลาจำกัดสามารถเสนอแนะและยกตัวอย่างให้ดูได้แค่ 2-3 วิชา เท่านั้น

วิชาที่ทางอาจารย์ยกมาขอความเห็นจากคณะกรรมการ ไม่มีเนื้อหามาให้พิจารณา

ผมขอชมเชยอาจารย์ทุกท่านที่อยู่ร่วมรับฟังความคิดเห็นจากคณะกรรมการ แต่ก็มีหลายวิชาที่อาจารย์สอนไม่ได้มาร่วมฟัง อย่างไรก็ตามคณะกรรมการได้อาสาที่จะเข้ามาช่วยอาจารย์อย่างเต็มที่ เพื่อให้ได้หลักสูตรที่มีประสิทธิภาพ มิใช่ทำแค่ให้ได้ชื่อว่าได้จัดรับฟังการวิพากษ์หลักสูตรจากผู้เชี่ยวชาญในวิชาชีพนั้นๆแล้ว ถ้าต้องการให้การวิพากษ์มีประสิทธิภาพ จะต้องส่งเอกสารหลักสูตร ตลอดจนเนื้อหารายวิชา และแนวทางการสอน ให้คณะกรรมการวิพากษ์หลักสูตรมีเวลาพิจารณาล่วงหน้า และในวันวิพากษ์ก็ต้องมีเวลาที่เหมาะสมเพื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละวิชา

ผมเคยได้รับเชิญให้มาวิพากษ์หลักสูตรก่อนหน้านี้มาแล้ว คราวที่แล้วผมก็ไม่สามารถเห็นชอบผ่านหลักสูตรที่นำเสนอได้ และครั้งนี้ก็เช่นกัน ผมไม่สามารถที่จะเห็นด้วยกับหลักสูตรตามรายวิชาที่กำหนดไว้ได้ เพราะแน่ใจว่านักศึกษาจะไม่ได้ความรู้จากการเรียนรายวิชาเหล่านั้นจนสามารถมีความรู้ที่จะได้รับการยอมรับให้เข้าไปทำงานในตำแหน่งหัวหน้างานของโรงแรมที่มีคุณภาพได้ วิชาที่กำหนดไว้โดยเฉพาะวิชาแกน เป็นวิชาท่องจำ ไม่จำเป็นต้องมีการสอน โยนหนังสือให้นักศึกษาไปท่องและมาสอบให้ผ่านเท่านั้นก็พอ เพราะนักศึกษาจะไม่ได้ความรู้ใดๆเลย นอกจากการท่องจำ อาชีพโรงแรมไม่ใช่การท่องจำ

ผมไม่แน่ใจว่าอุปสรรคอยู่ที่ผู้กำหนดนโยบายได้แก่คณะกรรมการอุดมศึกษา ที่ให้นโยบายที่ไม่ถูกต้อง หรือเป็นที่อาจารย์เข้าใจไปเอง และใช้เป็นข้ออ้างที่จะไม่ยอมศึกษา คิดค้นเนื้อหาที่แท้จริงในรายวิชา รวมทั้งวิธีการสอนที่สามารถทำให้นักศึกษามีความรู้และความเข้าใจจนสามารถได้รับการยอมรับที่จะให้ไปทำงานในตำแหน่งหัวหน้างานขึ้นไปของโรงแรมที่มีคุณภาพ หรือทำให้สามารถประกอบธุรกิจโรงแรมของตัวเองได้ภายหลังจากจบการศึกษา

ม.ล.ชาญโชติ ชมพูนุท

25 มิถุนายน 2556

{jcomments on}